

[Justitsministeren]

Det nævnes desuden i beslutningsforslaget, at narkomanen skal have mulighed for at vælge imellem frihedsstraf og behandlingsdom. Her vil jeg blot minde om, at denne problematik svarer til det, som vi i efteråret 1991 drøftede i forbindelse med lovforslaget om samfundstjeneste. Her nåede Tinget til, at det ikke burde overlades til den tiltaltes valg, om dommen skulle lade på fængselsstraf eller samfundstjeneste; noget andet er naturligvis, at den tiltalte har lejlighed til at ytre sig herom.

Det anføres i forslaget, at almindelig afsoning skal iværksættes straks, hvis behandlingen ikke følges. Det er efter min opfattelse vigtigt at holde fast i, at afgørelsen om fuldbyrdelse af den udsatte frihedsstraf af principielle grunde bør træffes ved en dom, og at der i dommerens vurdering også bør indgå, hvilken vilkårsovertrædelse der er tale om, og hvilket behandlingsforløb narkomanen allerede har gennemført.

Endelig synes jeg, at der er grund til at pege på, at den foreslåede ordning vil kræve ganske store ressourcer. Det er ikke muligt i dag at angive størrelsen af disse ressourcer, for de vil afhænge af det behandlingssystem, der skal opbygges, og den personkreds, der skal nyde godt af en nyordning. Det er selvsagt af afgørende betydning for ordningen, at disse ressourcemæssige konsekvenser afklares og ressourcerne sikres, inden ordningen iværksættes.

Disse mange udestående spørgsmål indebærer efter min opfattelse, at det vil være uheldigt for ikke at sige umuligt at iværksætte ordningen i hurtig og hast. En så omfattende og ressourcerekrævende ændring må forudsætte et grundigt forberedelsesarbejde, og det kan slet ikke nås inden den 1. april.

Regeringen vil imidlertid nedsætte et bredt sammensat arbejdsudvalg, der får til opgave at udarbejde et oplæg om en forsøgsordning med behandling af kriminelle narkomaner. Arbejdsgruppen skal således bestå af repræsentanter for alle de myndigheder, der har med denne problemstilling at gøre, herunder ikke mindst repræsentanter for de sociale myndigheder og for sundhedssektoren. Gruppen får til opgave at fremkomme med en forsøgsordning, der kan fremlægges ved begyndelsen af det nye folketingsår, og som kan gøre det muligt at indhøste de nødvendige erfaringer som grundlag for en eventuel permanent nyordning.

Sammenfattende kan jeg sige, at jeg ser positivt på grundtankerne i det foreliggende beslutningsforslag. Der er imidlertid en lang række spørgsmål, der nødvendigvis må afklares. Jeg kan således ikke anbefale, at forslaget vedtages i den foreliggende form, men regeringen vil nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, som ved Folketingets åbning til oktober kan fremlægge et oplæg til en forsøgsordning på dette område.

Else Marie Mortensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på beslutningsforslag nr. B 58, fru Dorte Bennedsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne gøre rede for den socialdemokratiske gruppes holdning.

Også dette beslutningsforslag er en del af Fremskridtspartiets narkotikainitiativ. 25-30 års erfaring med narkobekæmpelse har jo desværre lært os, at fængsling af narkomaner stort set ikke bringer noget positivt med sig i relation til misbrugerne. Som tingene fungerer i dag, straffer vi narkomanen for den begåede kriminalitet, men vi gør ingenting ved det misbrug, som vel er den egentlige årsag til kriminaliteten. Det eneste sikre resultat er en voldsom belastning af vore fængsler, hvad enhver, der har haft med fængselsvæsenet at gøre, nok vil skrive under på. Derfor er det også en rigtig tanke, når forslaget trækker narkomisbruget frem som det hovedproblem, der får kriminaliteten som følgevirkning.

Socialdemokratiet kan støtte grundtanken i dette forslag, men vi er ikke enige i den konkrete udformning. Står det til forslagsstillerne, skal der den 1. april ligge et forslag til en permanent ordning. Det kan næppe lade sig gøre, og det ville efter vor opfattelse heller ikke være forsvarligt at fremtvinge en så forceret løsning. Det er givetvis et delvis nyt område, vi begiver os ind på, og vi bør følge samme mønster, som blev brugt i forbindelse med samfundstjenestens indførelse, dvs. at der udarbejdes en forsøgsordning, som så afprøves i en periode, hvorefter vi ud fra de indvundne erfaringer kan tilrette en mere permanent ordning.

Vores anden indvending går på, at tidsfristen er sat til 1. april. Det finder vi helt uforvarsligt, fordi det som sagt er et nyt område, og hertil kommer, at det drejer sig om kriminelle narkomaner. Skal der komme et fornuftigt re-